

Селен. *[на стърни]* Пукни! *[излиза]*.

Анка. *(сама)* Нашитъ Българки... до колко злѣ гледатъ като на моята постѣпка!... „Мирото ти, каже, развалено, не си веки Християнка“. Але иматъ си и право: онова дѣто е срамно предъ хората, какъ не ще бѣде грѣшно предъ Бога! *(зачуваса тропотия)* Ахъ, проклѣтіятъ иде. Нѣмамъ очи да го гледамъ.

ЯВЛЕНИЕ III.

Анка. Маргариди *[който съ пушка и ловчійски чакъмъ влиза гърделиво. Анка са тегли на стърни и обрѣща гърба си къмъ него]*.

Маргар. *[ухилено]* Бонжур мадам Аннетъ. Како са теглишь тѣй? ... отъ мене — отъ мажѣ си. Бива ли тѣй я? *[приближава са до нея]* Сърдишь ли са? — Сега си баримъ мадама, трѣба да са радвашъ.

Анка. *(като са тегли)* За Бога! остави ма.

Маргар. *[съ насмѣшка]* Браво! ... не ли ма ебичяшь вече?

Анка. Слѣдъ като ма озлочести, имашъ още очи да са подигравашъ съсъ мене. Сега виждамъ каква е била твоята цивилизация. Пази Боже! отъ таквазъ цивилизация.

Маргар. Беки исканъ и сега да ти правѣж комплименти? Моитѣ комплименти за тебе са свършихъ. Сега трѣба ти на мене да правишь комплименти, че си въ рѣцѣтъ ми.

Анка. Да, въ рѣцѣтъ ти като една робиня.

Маргар. Ти *затѣ* си родена отъ робиня. — Не си нѣкоя цивилизована жена да та имамъ на *респектъ*, а си проста като сѣка Българка.

Анка. Претворството ти било отъ вѣнъ свѣта. Слѣдъ като ма измами и ма грабѣж отъ дома, па ма доведе въ туй пусто село да ма затворишь като въ тъмница, сега ма правишь още проста.

Маргар. Ако не бѣше проста, нито можяхъ та излъга. Разумѣва са.

Анка. Тѣзи ли ти била човѣщината? тѣзи ли ти е цивилизацията?

Маргар. Да, това е отъ цивилизацията ако искашь да знаешъ. Само единъ цивилизованъ може да играе такива роли. Ако ти бѣше една цивилизована мома, не можяхъ та тури на рѣка. Проститѣ, *ижорентитѣ* за нѣсъ цивилизованитѣ сѣж както до-